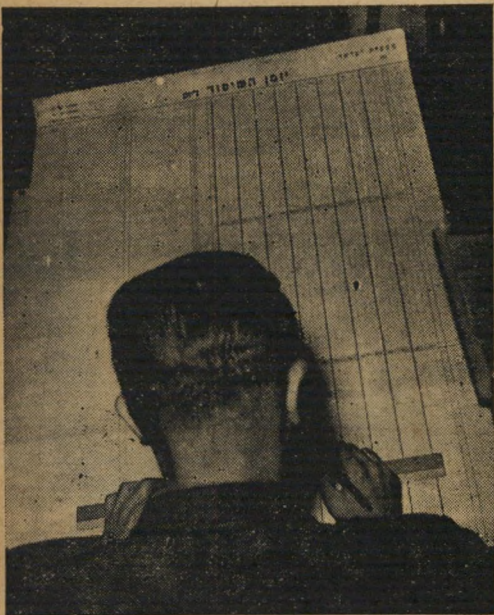

חיפה,

מוציאי-שבת

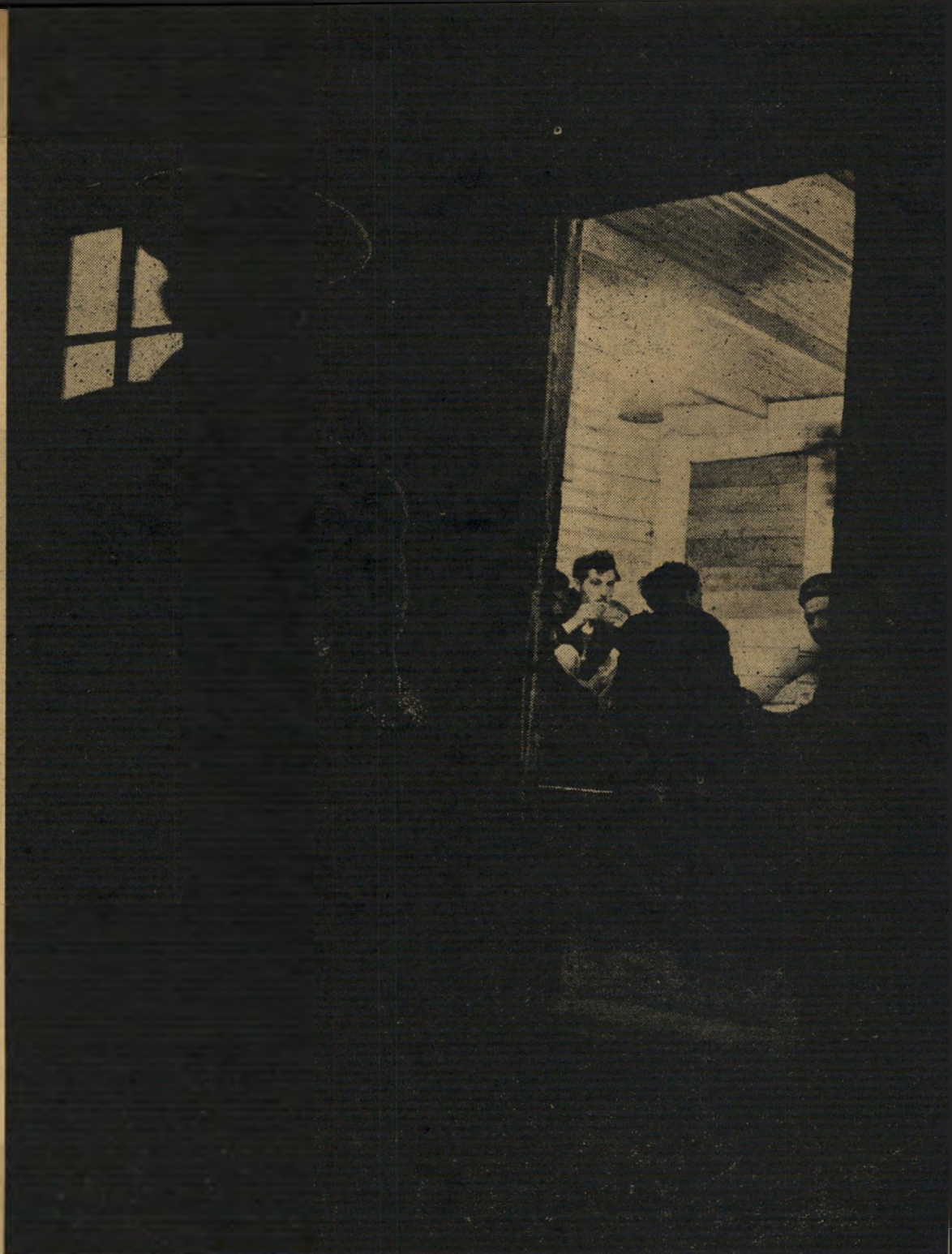
השמש עומדת לשקוע באופק מול הכרמל. בסימטאות העיר התחתונה של חיפה מתכונן עולם שלם ללילה חדש. זהו עולמה התחתון של עיר הנמל: עולם הניזון מהכר-

חות, משחקי קדפים וקוביה, סמים משכרים, זנות.

מלחמת המשמרה בעולם התחתון, מוש-תת על יפודות הנראים מוזרים, אך מצט-יינים בוועידותם: הכרה, כבוד הרדי מפויים, גישה אנושית לזקנות וניצול מריבותיהם הפנימיים של תושביו. לפופר העולם הזה, שחדר עמום מצלמות לג'ונגל, כדי להביא לך את הרפורטג'ה הבאה, אמר קצין המשמרה שדיווחו: "לו היית נכנס הנח בלעדיו ומב-לי הגישה הידיונית, היית כודאי מעשיר את נוף אחת הסימטאות האלה כגוויתך."

"העולם הזה" מודה למפקדי מחוז חיפה ולשוטרי על עזרתם בביצוע רפורטג'ה זו.

העולם התחתון

דו"ח
על

רינה חזרה בקפיצה למכונית השיטור. "מה? הנבזה! ולי הוא אמר שיש לו עבודה בחדרה!"

"באמת?" השיב חרדק, סיים בזאת את השיחה.

לשוטר ממחלקת החקירות שישב מאחורינו, נתן הוראה: "כדאי להתקשר עם חדרה, לשאול אם לא היתה אצלם התפרצות שלשום. אני באמת לא ראיתי את יעקב בבית הקפה הקבוע שלו."

היתה זו דוגמה קלאסית של שימוש בנשקו של שוטר חיפאי ותיק: דיפלומטיה. אמר קצין משטרת חיפה: "בכוח לא היינו מגיעים לרחק. לכל היותר היינו סותמים את מקורות ידיעותינו."

במקום אקדח בידו, נושא השוטר חיוך על שפתיים. בתחרותו עם הפשע, שאפשר לקרוא לה הוגנת, ושכללי כבוד שולטים בה, יש יותר ערך ליחסים ידידותיים, מאשר לצעקות. השוטר מכיר את לקוחותיו, קורא להם ונקרא על ידם, בשם הפרטי.

כך, חוץ ידידות, נערכת מלחמת החוק בפשע.

כונית השיטור הירוקה זחלה לאורך אחת הסמטאות של העיר התחתית של חיפה. המנוע השתעל כמחאה על הנסיעה האיטית, כשסמל חרדק טפח על כתפי הצביע דרך החלון, הסביר לי: "הנה הולכת רינה." אחר הוסיף: "רינה היא אחת היצאניות הותיקות. לפני שלשה שבועות רבה עם חברה למקציע ועדיין ניכר על עיניה ה"פנס" שקבלה כתוצאה מאי ההבנה שנפלה ביניהן."

נהג המכונית האית עוד ורינה נגשה לחלון.

"מה אתה רוצה יצחק?" פנתה נעלבת אל הסמל, "אני רק הולכת הביתה!"

"אל תספרי לי מעשיות," השיב הלה, "את חושבת שאני טפס? חדלי לשוטט. למה לך צרות?"

רינה, בעלת השער הצבוע בלונדי, הטיחה: "מרחוב הרצל גרשת אותי, ברחוב נורדאו אמרת "אסור", גם ברחוב יפו כבר אי אפשר?" היא הספיקה להתרחק צעדים מספר, כשהסמל חרדק נזכר במשהו.

"רינה! את יודעת, שלשום בערב ראיתי את יעקב עם שושנה! את כתוספת, ולהבהרת משמעות הודעת, הוסיף שריקה קלה.